HUGOLINUS DE URBE VETERE. MARCHETTUS DE PADUA

Norditalien (wohl Urbino), 1489 Seite 54r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

De diapente cum tritono:

Quintadecima sonorum seu vocum coniunctio
diapente cum tritono appellatur que quoniam
diapason in sonis equatur ipsam quae in propositione transcen-
dit post illud in coniunctionum ordine collocatur. Ex octo
enim sonis componitur ut diapason. Sed eius suavitatis
consonanti armonia ipsius excessu apotome non resul-
tet duplam quam proportionem exquam eius diapason ex-
oritur consonantia apotome proportionis augmento transgreditur
quo fit ut sonorum extremorum ex adiecto semitonii ha-
bitudine et difformem sonoritatem minime re-
reducatur. non quod amicam sed eorum coniunctio odiosam di-
sparitate vocum et difformitate sentit. Describitur
enim sic diapente cum tritono est octo sonorum seu vocum
per spatia sex plena integra atque perfecta et per unum non ple-
num non integrum et imperfectum spatium adinvicem iustorum
acceptio. Ex ea hanc vocum coniunctionem sex tonos vi-
num quod minus semitonium descriptione continere comprehen-
dimus. quoniam sex maiora septem quod minora efficiunt
semitonia. Per tonos quatuor a 6 istorum vocum coniunctione
diatessaron superatur. Tritonus per diapente cum iungitur
diapente per tritonum cum quo dicitur. Sed imperfectum et
diapente per tres tonos exceditur et apotome. Dia-